

Michal Kern: Stotožnenie, 1986

Serigrafia na papieri, 100 x 70 cm

Prepojenie každodenného pracovného, rodinného a osobného života so životom viery je jednou zo základných výziev pre každého kresťana, ktorý túži žiť v ustavičnom kontakte so svojim Stvoriteľom. Sväté písmo, tradícia Cirkvi a príklady svätých nám k životu z viery a vo viere dávajú viacero inšpirácií. „Dám ti múdrosť a poučím ťa o ceste, ktorou máš kráčať, poradím ti a budem ťa mať stále na očiach“ (Ž 32,8), motto sv. Benedikta „Modli sa a pracuj“ (*Ora et labora*), výrok sv. Ignáca z Loyoly „Všetko na väčšiu slávu Božiu“ (*Omnes ad maiorem Dei gloriam*) či bl. Matky Terezy „Robiť malé veci s veľkou láskou“ nám ukazujú cesty, akými je možné naše poslanie posväcovania života každodenných povinností naplňať.

Michal Kern žil obklopený prírodou v ústraní Liptova, na Močiaroch pri vstupe do Demänovskej doliny. Príroda sa pre neho stala ateliérom a miestom meditácií. V hľadaní kontaktu človeka s prírodou prešiel od jej pozorovania a zobrazovania na plátne k priamemu vstupu do nej a k zanechaniu stopy svojej prítomnosti, ktorú „by príroda prijala“. Vyšliapanie kríža v čerstvom napadnutom snehu, symbolizujúcom očistu, možno vnímať aj ako vytýčenie a prijatie vlastnej cesty, stotožnenie sa so svojou životnou púťou žitou v období neslobody minulého režimu. Keďže svoje minimalistické akcie v prírode realizoval Michal Kern väčšinou osamote, médium ich zachytenia a sprostredkovania sa stala fotografia, ktorú vo vystavenom diele transformoval do média grafiky.

Dielo *Stotožnenie* je jedným z erbových diel súčasného umenia reflektujúcich kresťanstvo rečou aktuálnych dobových výtvarných prostriedkov – formou akcie, ktorá prepája autorove umelecké i ľudské postoje s jeho tvorbou. O svojej tvorbe v prírode napísal:

Vytvoril som líniu, bod po bode, krok za krokom. Zložil som ju z pocitov a zážitkov. Napísal som ju do snehu sám sebou (svojím telom). Sneh ju zakryje a jarné slnko roztopí a zostane len táto spomienka.

...

Predstavujem si priestor, ktorý svojou výnimočnosťou v jednoduchosti núti človeka uvažovať o základných ľudských hodnotách a dočasnosti nášho bytia, v ktorom veci všedné nadobúdajú hodnoty najcennejšie. Priestor, v ktorom si uvedomíme nekonečnosť vesmíru i seba v ňom.

...

Myslím si, že človek by mohol robiť čokoľvek, ide len o to, ako to robí... Moje fotografie sú často fotografiami akcií. Tieto akcie som robil sám. Kto z divákov by bol prišiel do Mikuláša, alebo až voľakde pod Dereše alebo pod Baranec... Čiže ak som chcel niečo niekomu zdeliť, musel som urobiť z týchto mojich akcií nejaký dokument.

... fascinovalo ma porovnanie žíl na ruke a dajme tomu na lopúchu. A veľmi som sa tešil, že som našiel niečo, čo je spoločné a že som si uvedomil, že bunka človeka je tá istá ako bunka žaby. Veľmi ma tešila jednota prírody aj to, že ju nachádzam.

Michal Kern (1938 – 1994, Močiare) študoval maľbu na Vysokej škole výtvarných umení v Bratislave (prof. Ladislav Čemický, Ján Mudroch). Výtvarný program, ktorým sa prihlásil k ideám konceptuálneho a akčného umenia, budoval v ústraní Liptova, v úzkej komunikácii s bratislavským centrom neoficiálnej výtvarnej scény. Jeho tvorbu charakterizuje záujem o jasne vymedzený okruh etických a ekologických problémov. Jej špecifikum je v prenikaní k prírode ako médiu tvorby, ktorú dokázal naplno využiť ako zdroj inšpirácií, od jej pozorovania cez vstup do „prírodného ateliéru“ až po stotožnenie sa s jej dyaním. Akcie v prírode Kern zaznamenával najmä prostredníctvom fotografie, ktorú využíval ako médium ztvárnenia a sprostredkovania svojich zážitkov v nej, čím prispel k vývinu tzv. konceptuálnej fotografie. Jeho tvorba je pravidelne vystavovaná a je súčasťou galerijných zbierok doma aj v zahraničí.

„Ukáž mi, Pane, svoje cesty a pouč ma o svojich chodníkoch.“ (Ž 25,4)